

Oponentský posudek bakalářské práce

Mgr. Eliška Děcká, Ph.D.

Katedra animované tvorby

Tereza Kovandová: Siluetová animace – vznik, charakteristika a technologie výroby

Na bakalářské práci Terezy Kovandové jsem ocenila, že se věnuje tématu, které přímo souvisí s její animační praxí, konkrétně jejím bakalářským filmem – siluetové animaci. Osobní zaujetí touto technikou, jejími možnostmi a přesahy je patrné na mnoha místech textu a výrazně ho obohacuje, jako např. když autorka popisuje historický vývoj siluetové animace včetně bohatého kulturního pozadí (stínové divadlo, Le Chat Noir atd.). Později v obdobném duchu pečlivě nachází a reflektuje i mnoho různých využití siluety v rámci současné animované tvorby.

Práce je dobře a logicky strukturovaná a pracuje se zdroji (včetně vhodně vybraného, bohatého obrazového doprovodu), které jsou pro úroveň bakalářské práce dostatečně různorodé a ve většině případů i akademicky relevantní. Byla bych jen opatrnější s internetovými odkazy na ne odborná periodika či na wikipedii, které dle mého názoru do akademického textu nepatří. Na téma siluetové animace existuje dostatek odborných textů, i když toto autorka hned v úvodu trochu zpochybňuje. Ostatně bývá už takovým nešťastným koloritem mnoha závěrečných prací, že je studenti zahajují stížnostmi na nedostatek pramenů, což nezávisle na pravdivosti (a ve většině případů lehce dokazatelné nepravdivosti) tvrzení, je zbytečná past sama na sebe. Namísto vždy riskantního prohlašování, že něco neexistuje, je lepší se tomuto zbytečnému hodnocení vyhnout a soustředit se na popis pramenů, se kterými v textu skutečně pracuji, a vyargumentovat, proč zrovna je používám.

Konkrétně v jednom místě práce nachytává takto autorka sebe samu, když zmiňuje/nezmiňuje (neuvádí totiž jméno ani název) s největší pravděpodobností argentinského animátora Quirina Cristianiho a jeho film Apoštol z roku 1917 v kontextu díla Lotte Reiniger a Dobrodružství prince Achmeda z roku 1926. „*Existují záznamy o existenci ještě staršího animovaného argentinského filmu z roku 1917, avšak film je ztracen, proto ho dnes nelze s určitostí pokládat za zakladatele, navíc pravděpodobně nebyl siluetový.*“ Apoštol (historiky dnes skutečně shodně pokládáný za vůbec první celovečerní animovaný film) se neztratil, jak autorka tvrdí, ale zcela regulérně shořel (tak jako mnoho filmů na počátku kinematografie). Záznamy o něm však skutečně existují, a to v podobě hned několika akademických publikací i jednoho celovečerního dokumentu. Ty

všechny s naprostou určitostí (i za pomoci dosvědčujícího obrazového doprovodu) potvrzují, že Apoštol skutečně siluetovým filmem nebyl. Není tedy nakonec ani důvod ho v této bakalářské práci zmiňovat, a odhalit tím naneštěstí jen nedostatečnou práci s prameny, v tomto konkrétním případě.

Jak jsem ale již uvedla výše, v jiných místech textu pracuje autorka s prameny výrazně přesněji a doplňuje je navíc i o vlastní interpretace, zajímavé postřehy a zkušeností získané při práci na svém siluetovém bakalářském filmu. Právě tyto pasáže práce, kdy se jasně prolíná teorie s autorčinou praxí, vnímám jako snad nejsilnější a i pro ostatní budoucí studenty nejpřínosnější částí celého textu. Věřím, že tyto kapitoly jakéhosi tvůrčího deníku Terezy Kovandové a následná důkladná reflexe vlastního tvůrčího procesu mohou jiným studentům pomoci, pokud by se někdy v budoucnu rozhodli právě pro práci se siluetou. Bakalářskou práci tedy jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji známku B.

V Praze 10. září 2018

Mgr. Eliška Děcká, Ph.D.